

11. ročník
divadelního
festivalu
29.5. - 3.6.19

SNÁŘ Z TOVÁRNÝ

MAGAZÍN FESTIVALU DREAM FACTORY OSTRAVA 2019

1

středa 29. 5. 2019

Co více si přát?

Tomáš Suchánek je zakladatelem a ředitelem festivalu Dream Factory. Je tedy na místě, abychom úvodní číslo zpravodaje uvedli rozhovorem s ním. Tak tedy, Tomáši, začíná další ročník snového divadelního festivalu. Na co se letos mohou diváci těšit?

Letos vstupuje náš festival Dream Factory Ostrava do druhé dekády. Připravili jsme pro naše diváky na třicet představení na dvanácti scénách. Hrajeme tradičně v Divadle Petra Bezruče, v Domě kultury města Ostravy, v Divadle loutek i v Divadle Jiřího Myrona. Jako každý rok diváky zavedeme i na Důl Hlubina – pod těžní věž, do Kupelek či do Sklípku, bývalé větrací šachty. Chybět nebude ani šapitó Teatra Tatro. Diváci se mohou tě-

šit na skvělé herce v nejoceňovanějších inscenacích, které jsou u nás v současnosti k vidění.

Jaké jsou tematické linie programu? Můžete nám je blíže představit?

Inszenace jsme letos rozdělili do tří linií. Ta první, Hrubé nemravnosti Tomáše Dianišky, je věnována herci, režisérovi a dramatikovi Tomáši Dianiškovi, který je společně s herečkou Terezou Dočkalovou záštitou letošního festivalu. Tomáš režíroval v této divadelní sezóně hned dvě inscenace i v Ostravě – Klimáčkův Komiks v Komorní scéně Aréna a Transky, body, vteřiny, které napsal přímo na těla hercům Divadla Petra Bezruče. Na festivalu se představí ve třech inscenacích Divadla roku 2018 – Divadla pod

Palmovkou, které je jeho domovskou scénou. V bizarním kabaretu Poslední důvod, proč se nezabít, ve hře Pusťte Donnu k maturitě a také v nejdiskutovnějším titulu loňské sezóny, v inscenaci polského režiséra Jana Klaty Něco za něco, kterou kritici zvolili Inscenací roku. Něco za něco spadá vlastně také do

PROGRAM – středa 29. května 2019

16:00	POSLEDNÍ DŮVOD, PROČ SE NEZABÍT Divadlo Petra Bezruče	80'
18:30	KOMIKS Komorní scéna Aréna	100'
19:00	PUSŤTE DONNU MATURETĚ! Dům kultury města Ostravy	90'

Návod na přežití pro všechny sebevrahy

Jestli existuje POSLEDNÍ DŮVOD, PROČ SE NEZABÍT, tak jedině ten, že právě začíná divadelní festival Dream Factory. Pokud tedy stojíte na Sýkorově mostě s oprátkou na krku, jistě skon nabitým revolverem a přemýšlíte, jestli sníst celé balení prášků na spaní, tak zadržte. Sebevraždu přeplánujte ve svém google kalendáři až na termín po čtvrtém červnu a pozorně si přečtěte program festivalu. Zjistíte, že potřebujeme vaši podporu a účast na demošce, kde budeme z plných plic křičet PUSŤTE DONNU K MATURITĚ! Než si sáhnout na život, to raději namalujte transparent. A doražte. Tak nějak cítím v kostech, že po špílu bude někde v kulturáku zaha-

jovací raut, a nevím jak vy, ale já si ho rozhodně nechci nechat ujít. Protože tak jako Clark Kent bylo jen krytí pravé identity týpka z redakce, tak i já, coby redaktor Snáře, jsem jen kamuflovaná Holubí letka. Pokud občas čtete nějaký KOMIKS, tak tuhle postavu od DC znáte. Holubí letka je záporný super hrdina se speciální schopností vyluxovat švédský stůl rychlostí světla a domů si navrch odnést igelitku plnou řízečků, aniž by to někdo zpozoroval, navíc během akce trousí teatrologické bonmoty, takže všem vsugeruje, že je to strašně sečtělý znalec divadla.

Jestli ovšem existuje důvod, proč se zabít, tak je to ten, že spousta

čupr divadel, na která jste po zkouknutí programu rozhodně chtěli zajít, už je přeškrtnuta nápisem VYPRODÁNO. Tak to jste asi prošvihli nákup lupenů, co? Spoušť ale stejně nemačkejte! Pořád je dost parádních kulturních kousků, na které ještě můžete zajít a které stojí za to. Tak šup šup na webovky a rychle nakupovat. A taky bude v DOVu solidní doprovodný program, takže se uvidíme u táboráku. Zahalekáme pár trampských nevergreenů a dáme špekáček. Těším se tam na vás.

S pozdravem za celou redakci
Letoslav Holub

druhé dramaturgické linie nazvané Jak chutná moc. Témata jako zneužití moci, fake news či mocenské manipulace se objeví v inscenacích Vladař, Press Paradox či Nepřítel lidu. Třetí linie, V dobré společnosti, zahrnuje oceňované inscenace: Mýcení z Divadla Na zábradlí, Amerického císaře ze Studia 12 z Bratislavy, Stalkera z Nitry, Maryšu z Divadla Petra Bezruče nebo Sternenhocha z Národního divadla Praha.

Hlavní programová linie je jedna věc, jako vždy plná nádherných inscenací, na které nezbyvá než se těšit. Ale každý rok bývá dění doplněno o bohatý doprovodný program. Například pověstné opékání špekáčků v DOV. Co nás čeká tentokrát?

Opékání špekáčků v industriálních kulisách je vskutku milým oživením, které na jiných divadelních festivalech najdete stěží. Už tradičně nabídneme divákům inscenace z Ostravské sekce, do které se pravidelně zapojují Bezruči, Aréna, Divadlo loutek i Národní. Chystáme debaty herců s diváky po představeních, koncerty, Dětský den s Nadací ČEZ na Dole Hlubina. A chybět nebude ani výlet na náš spřízněný festival Bez hranic, tentokrát do divadla Adama Mickiewicza v Cieszynie, kde bude hostovat Teatr Wybrzeże Gdańsk s inscenací Jana Klaty Trojanki.

Letos je 11. ročník festivalu. Máte tedy za sebou úspěšnou dekádu. Když se ohlédnete, jaké bylo to festivalové desetiletí? Jak byste zhodnotil vývoj festivalu?

Když jsme se Zuzou Mildeovou a Davidem Mírkem festival před deseti lety zakládali, vůbec jsem nepředpokládal, jak rychle jej diváci vezmou za svůj. Letos se více než dvě třetiny vstupenek vyprodaly během prvního dne předprodeje. Máme z toho velkou radost. Nejprestižnější divadla mají zájem na našem festivalu hrát. Co více si přát?

Pro sestavení programu musíte celoročně sledovat dění v celé republice a na Slovensku, abyste na festival mohli přivést to nejlepší. Co všechno

proces výběru inscenací obnáší a kberete čas na všechno to cestování?

Přiznávám, že je to časově docela náročné. Spousta kolegů mě nabádá, abych si opatřil klon, já bych spíše ocenil cestovní plášť čaroděje Viga. Tomu, kdo mi poskytne informaci vedoucí k jeho nalezení, daruji svou vstupenku na Eleganci molekuly z Dejvického divadla!

Na billboardech festivalu se objevil Tomáš Dianiška přestrojený za ženu a Tereza Dočkalová za muže. Tereza byla nalíčená tak dobře, že jsem ji dlouho ani nemohl poznat. Byl to trochu rébus. Proč tato záměna pohlaví?

Nebyl jste sám. Tomáše zase někteří na jedné z verzí vizuálu vnímají jako čertíka. Právě v návaznosti na zmíněnou dramaturgickou linii Tomáše Dianišky a inscenaci Bezručů Transky, body, vteřiny jsme se rozhodli nafotit letošní vizuál, Terezu a Tomáše jako transky. Podle ohlasů diváků fotografie dvorního fotografa Bezručů Petra Hrubého a grafika George Stojkova pěkně zafungovaly. Patří jim mé velké poděkování.

Co byste popřál divákům? Víme, že je to těžké, když jsou na programu samé zajímavé tituly, nicméně dokázal byste vybrat pár věcí, na které byste diváky osobně pozval?

Každoročně velmi pečlivě vybíráme z více než tří set zhlédnutých představe-

ní ta, o kterých si myslíme, že by našim divákům neměla uniknout. Asi bych je pozval na představení, která se do Ostravy znova stěží dostanou. Třeba na divadelní instalaci Kračun, která se už od pondělí staví v Dream zóně na Hlubině,

a pochopitelně na operu z Národního divadla Praha Sternenhoch. V Divadle Jiřího Myrona se snad ještě pár míst najde. Vřele doporučuji! A co bych jim popřál? Ať mají správnou ruku při výběru – což už je vlastně v tuto chvíli docela pozdě,

protože drtivá většina představení je už vyprodána. Takže jen věřím, že ti, kteří měli štěstí a sehnali vstupenky, vybrali správně a že budeme společně v Továrně na sny spokojeni.

Ptal se **Pavel Gejguš**

Pavla Gajdošíková: Sdílíme s Maryšou ponožky i slzy!

Pavla Gajdošíková je od roku 2010 angažmá v Divadle Petra Bezruče. Ztvárnila tu řadu výrazných ženských rolí, ostravským divákům ji tedy jistě není třeba dlouze představovat. V letošním roce sklízela ceny za mimořádný výkon v roli Maryši ve stejnojmenné inscenaci.

Byla pro tebe práce na roli Maryši výjimečná? A jak ses s touto postavou sblížila?

Výjimečné to bylo v tom, že na tak poměrně neklidný kus jsme měli dost klidné zkoušení. Byla to zábava, bylo to náročné a tím to ve mně zanechalo hezké vzpomínky. Myslím, že kolegové to mají podobně. Jestli jsem se s Maryšou sblížila? Snad ano, sdílíme spolu ponožky i slzy!

Často se o tobě píše v souvislosti s folklorem, který tě přivedl ke hře na různé nástroje a zpěvu, nejspíš i k muzikým uměním jako takovým. Promítl se tvůj vztah k folkloru nějak do ztvárnění příběhu z vesnického prostředí?

Od mala folklor miluji, takže by bylo asi divné, kdyby se to nějak neprojevalo. S dialektem jsem pravda neměla moc práce, jelikož tak OBČAS mluvím. Vesnic-

ká dramata jsou poměrně syrová a nekompromisní. Mám ráda takové hry. I tyto hry jsou zrcadlo, poukazují na věci, které se opravdu stávaly a stávají.

Jaká pro tebe byla spolupráce s tandemem režisérky Janky Ryšánek Schmiedtové a dramaturgyně Kateřiny Menclerové?

Jedním slovem? Boží!... Více slovy... Moc, moc Boží! Nevím, někdy si říkám, že máme s Jankou společný citový myšlenkový telemost, který Kateřina jakožto velmi sečtělá a nohama na zemi stojící žena umí úspěšně korigovat. Janka má skvělé nápady, které i ve mně...světe, div se... probouzejí inspiraci a otevřenost. K tomu všemu mi obě věří, a já proto můžu opravdu žít postavou. Doufám, že mě takové chvíle ještě potkají.

Role Maryši ti vynesla nejen regionální Cenu Jantar, ale především Cenu divadelní kritiky. Jaký to byl pocit? A změnilo se něco v tvém životě herečky po obdržení prestižního ocenění?

Mám pěknou poličku. Ne, teď vážně. Věřím, že každého herce potěší, když si někdo všimne jeho práce a nějak ji ohodnotí.

Obrovsky si toho ocenění vážím a taky mám možná trochu štěstí, že si kritická obec všimla mé dlouhodobější práce. Taky ale vím, že herecký výkon asi nejde přesně porovnat a změřit třeba jako ve sportu. Proto jsem si moc považovala už nominací samotných a příjemného strávení obou večerů. Nic moc se ale nezměnilo. Jedna paní mně nedávno doporučovala, ať si zajdu na Maryšu k Bezručům, prý je to skvělé představení, já na to, že jsem to ještě neviděla celé, ona, že je to chyba a hned na to musím jít. Rozloučila jsem se se skvělým pocitem a se slovy, že se teda stavím... Takže se vlastně nic moc nezměnilo.

Dream Factory je festivalem divadelních snů. Jaký divadelní sen by sis teď ráda splnila?

Mám mnoho snů, ale jsem krapet pověřčivá, tak si je nechávám raději pro sebe. Snad jen ať festivalem Dream Factory prolétnou nejruznější snovosti a ať tento ročník dopadne skvěle, tak jako ročníky minulých.

Ptal se **Pavel Gejguš**

Strážmistr kobliha vodí lidi za nos!

Mnoho lidí ho zná z televizní obrazovky jako strážmistra Topinku. Robert Mikluš, ostravský rodák a absolvent herectví na brněnské JAMU, se objeví v inscenaci *Pusťte Donnu k maturitě*, v bláznivé devadesátkové retro komedii, která pojednává nejen o koblihách.

Poslední dobou se už divadlu nemůžeš moc věnovat, protože hodně točíš. Chybí ti? A jaké tedy pro tebe bylo zkoušení inscenace *Pusťte Donnu k maturitě*?

Zkoušení Donny bylo skvělé. Strašně dobrá parta plná průměrných herců, kteří se mají ode mě co naučit. Osvobozující práce. Kolektivní vina. Další zkoušení mě čeká brzy. Je lepší udělat jednu skvělou inscenaci ročně než čtyři mizerné. A mít se lépe.

V této inscenaci ztvárňuješ titulní roli policisty Donnuta. Musel jsi pro pochopení postavy sníst hodně koblih? A jaké další postupy jsi volil, aby ses dostal maximálně do role?

Vlastně ta láska ke koblihám mi zůstala. Zrovna teď po obědě jsem jednu měl. Dokonce jsem uvažoval, že kvůli tomu začnu volit ANO. Ale vadí mi premiér. Na můj vkus je moc slušák. V politice nesnáším upřímnost víc než na divadle. Jinak moje příprava na policistu je zřejmá. Trochu jsem ztloustl.

Tématem inscenace je snaha Donnuta dodělat si maturitu. Myslím, že je to téma velmi aktuální. V dnešní době fake news je důležité ověřovat si fakta a vzdělávání občanů by se nemělo podceňovat. Jakým způsobem jste téma fake news a manipulace s informacemi zohlednili ve vaší inscenaci?

No ten Donnuta nakonec tu maturitu dostane, ale je to z nějaké školy Sladkovičovo... titul odtama má např z ČSSD

ANKETA Na co se letos z festivalu nejvíc těšíte?

Antonín Dvořák, matematik a dramaturg. Letos se nejvíc těším na *Pusťte Donnu k maturitě!*, *Soukromé rozhovory* a *Sternenhocha* a věřím, že mě příjemně překvapí inscenace, o kterých toho předem moc nevím. A hodně se těším na festivalová setkávání.

Ivana Martáková, produkční festivalu Dream Factory. Já jsem člověk upřímný, tedy se těším, až bude po festivalu.-) V produkčním týmu podle mě panuje příjemné napětí a očekávání.

Michaela Kubicová, tajemnice festivalu. Těším se na festivalovou atmosféru, na nostalgický návrat do Beverly Hills,

Michal Hašek. Je to škola-sámoška. Ale vlastně je to jedno. On by tu stranu prezident zničil i bez falešných titulů! Jinak si myslím, že každý člověk ví, jak to je, ale často zastává odlišný názor, který nazývá pravdou. Ten názor vychází z jeho praktičnosti. Názor a pravda není totéž. Je to jak s vlakáčem v Bratislavě. Někdo může mít názor, že je hezkej, ale popravdě je to nádraží hnusné jak prdel.

Jaký je tvůj vztah k mystifikaci a manipulaci? Byl bys v osobním životě něčeho podobného schopen? Jak se říká „vodit lidi za nos“?

Dělám to rád a vědomě. Rozostřuji hranice. Nalézám se v omezenosti jiných jako ve svém kamrlíčku. Tím poznáním si ubližuju víc, než bych kdy ublížil jim. Nepovyšuji se, ale rozdávám.

Jsi rodilý Ostravák. A toto město jsi nikdy úplně neopustil, často se vracíš za rodinou. V čem má pro tebe Ostrava své osobité kouzlo?

Toto město nikdy nikoho neopustí. Pravda se tu válí po ulici ledabyle jako demanty a sny už nestoupají k nebi. A název festivalu s tím nějak určitě souvisí.

Ptal se **Pavel Gejguš**

kontroverzní *Něco za něco*, *Stalkera* ve stínu ostravských těžních věží... A v mém výčtu samozřejmě nesmí chybět *Kračun!*

Jakub Burýšek, herec Divadla Petra Bezruč. Rozhodně se těším na představení, na kterých se podílel nebo je autorem Tomáš Dianiška a spol. Jelikož spolupráce s Tomášem pro mě byla velmi inspirující a motivující. A dále se například těším na představení *STERNENHOCH*. Neboť jsem se během zkoušení *Mistra* a *Markětky* potkal a bavil se skvělým Ivanem Acherem, který mi toto představení doporučoval, a zároveň taky vím, že na základě tohoto představení se stal držitelem Ceny divadelní kritiky.

Hrubé nemravnosti Tomáše Dianišky

Tomáš Dianiška je jeden z nejprogresivnějších současných českých dramatiků, výrazný herec Divadla pod Palmovkou a režisér. Navíc usměvavý sympaták a svým zevnějškem dlouhána se zrzavým kudrnatým hárem nepřehlédnutelná osobnost. Tento ročník *Dream Factory* představí několik jeho inscenací a jeho tvorba bude jednou z hlavních linek festivalu.

Letošní ročník festivalu bude slavnostně zahájen představením *Pusťte Donnu k maturitě*. Jakou roli sehrál ve tvém teenagerovském životě seriál *Beverly Hills 90210*? Proč se stal předlohou?

Jedno léto jsem se doma hrabal v naší dětské knihovně a objevil tam soubor testů „Jsi Dylanův typ?“ A přišlo mi to hrozně bizarní, vtipné a zároveň dojemně nostalgické. Na fenomén BH 90210 se už skoro zapomnělo, přitom ve své době to bylo zjevení. Zkuste si dnes pustit libovolnou epizodu, budete čumět, co jsme kdysi milovali.

Na festivalu bude několik tvých inscenací, které jsi napsal a režíroval. Mohl bys divákům shrnout, co je tvé hlavní téma, o co ti při tvorbě jde? Čím je podle tebe charakteristická?

Držím se dvou směrů. Buď dělám generační komedii, jako je třeba zmiňovaná

v inscenaci roku *Něco za něco*. Jak se cítíš v ženské roli?

Je to role jako každá jiná. Herci zvládnou skoro všechno. Nejčastěji ale hraju vrahy a úchyly.

Inscenace *Něco za něco* v režii Jana Klaty vynesla Divadlu pod Palmovkou Cenu divadelní kritiky a vzbudila hodně rozruchu, určitě letos patří k očekávaným vrcholům festivalu. Jaká byla pro tebe osobně spolupráce s režisérem Klatou? V čem byla mimořádná a jak tě ovlivnila?

Vyžaduje absolutní koncentraci a přesné psycho-fyzické napětí. Všichni jsme se dost zapotili. Jevištní čas s ním funguje jinak, nebojí se inscenaci zaseknout a pouštět na diváka nepřijemně, i když silné obrazy. Divák se může cítit nekomfortně, ale to je přece taky velká emoce. Ale většinu času jsme na zkouškách vtipkovali a pouštěli si videa z YouTube.

Na festivalu DF už jsi párkrát byl. V čem je jeho osobité kouzlo? Na co se nejvíc těšíš?

Na představení ve Vítkovicích, na ty večírky v Ičku a v Lese s kamarády, se kterými jsem strávil začátek letošní sezóny.

Ptal se **Pavel Gejguš**

čtvrtek 30. 5. 2019 / 16:00 hod. a 19:30 hod. / Divadlo Petra Bezručě

KANIBALKY: SOUMRAK SAMCŮ Městská divadla pražská

Iggy a Diana (role psané na tělo pro Vandu Hybnerovou a Jiřího Hánu) jsou svérázný pár vyšetřovatelů. Případů musí vyřešit hned několik – a všechny jsou pěkně vykloubené a šílené.

čtvrtek 30. 5. 2019 / 19:00 / Divadlo loutek Ostrava

NĚCO ZA NĚCO Divadlo pod Palmovkou Praha

Smilstvo, prostituce a neřesti kvetou v každé době. Věděl to Shakespeare před více než 400 lety a ví to svérázný polský režisér Jan Klata dnes. Inscenace roku 2018!

čtvrtek 30. 5. 2019 / 22:00 / Dolní oblast Vítkovice - sraz u Zákaznického infocentra

STALKER Teatro Tatro Slovensko

Nejnovější inscenace slovenského Teatro Tatro vás provede lokalitou poznamenanou návštěvou mimozemské civilizace, kde neplatí fyzikální zákony a v každém jejím koutě číhá smrt.

Snář z továrny – zpravodaj festivalu Dream Factory Ostrava 2019. Středa 29. května 2019, číslo první. Šéfredaktor: **Pavel Gejguš** (paveldvanov@gmail.com). Korektorka: **Ivana Gejgušová**. Redakce: **Letoslav Holub**, **Máριο Drgoňa**, **Jakub Liška**. Fotografie: archiv festivalu Dream Factory Ostrava, **Lukáš Horký**, **Petr Hruběš**. Grafika: **Studio Stojkov**. Sazba: **Lukáš Horký** – Surbanz. Zpravodaj vydává Dream Factory Ostrava. Ředitel festivalu **Tomáš Suchánek**.

Pořadatel

Spolupořadatel

Finančně podporují

OSTRAVA!!!

Festival je realizován za finanční podpory Ministerstva kultury ČR, statutárního města Ostravy a Moravskoslezského kraje